

סיפורי מעשיות

פארט
שבת
טיש

בעזרת השם יתברך

פרשת קרח (כ"א חקת)

ה' תמוז ה'תשפ"ג

שנה 4, גליון 17, (104)

ארויסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש ברסלב

ווי זיי האבן אזוי גיבענקט, נאך דעם בלינדן בעטלער, דערנאך רופט ער זיך אן, איך בין דא. איך בין גיקומען צו אייך אויף דער חתונה.

בענקען און וועלן

דער הייליגער רבי נתן זאגט, מען זעט דא אן אינטערעסאנטע זאך, יעדן טאג פון די שבע ברכות האבן זיי געבענקט נאך אן אנדערער פון די זיבן בעטלערס, און יעדעס מאל האט דער בעטלער זיך אנגערופן: "איך בין דא, איך בין גיקומען צו אייך אויף דער חתונה", לכאורה דארף מען פארשטיין, וואס איז געווען פארדעם, וואו זענען זיי געווען פארדעם, ווי אזוי איז ער פלוצלינג אנגעקומען?

נאר דא זעט מען דאס גרויסקייט פון 'בענקען' צום אייבערשטן, דאס גרויסקייט פון 'וועלן' זיין גוט.

א מענטש קוקט זיך אן און טראכט צו זיך: 'איך האב שוין אלעס פרובירט און עס גייט מיר נישט; איך קום נישט אן צו לערנען, איך קום נישט אן צו דאווענען, איך קום נישט אן צו זיין ערליך, איך קום נישט אן צו זיין אפגעהיטן, עס איז נישט דא וואס צו טון, עס גייט מיר נישט, איך געב אויף!' קומט דער רבי און זאגט פאר'ן מענטש: גיין! עס איז נישט דא קיין וועג פאר דיר צו לערנען? עס איז נישט דא קיין וועג פאר דיר צו דאווענען? קענסט אבער 'וועלן' לערנען, קענסט אבער 'וועלן' דאווענען, פארוואס זאלסטו אויפהערן 'וועלן' זיין גוט!?

נישט אויפגעבן דעם ווילן

מען זעט 'בגשמיות' זענען דא מענטשן וואס זענען מצליח, נאכדעם זענען דא מענטשן וואס זענען נישט מצליח; וואס ער זאל נאר טון גייט עס נישט, ער פרובירט צו ארבעטן, ער פרובירט צו עפענען א ביזנעס, ער אינוועסטירט געלט, ענדליך ווען ער הייבט שוין אן צו פארדינען פארלירט ער עס גלייך. זענען טאקע דא מענטשן וואס זענען זיך געבער גלייך מייאש, זיי געבן אויף צו פרובירן נאכאמאל, פון די אנדערע זייט וועלן רוב מענטשן זיך נישט מייאש זיין, מען געבט נישט אויף דעם ווילן צו זיין רייך. 'איך וויל זיין אן עושר', 'איך וויל האבן געלט', 'איך וויל זיין רייך', 'איך וויל האבן א קאר', 'איך וויל האבן א הויז' - איי דאס איז דאך נישט מעגליך, בדרך הטבע קענסטו נישט האבן א הויז, בדרך הטבע קענסטו נישט האבן קיין קאר? - פון דעסט וועגן וויל איך עס, איך טראכט פון דעם, איך רעד פון דעם, איך שמועס מיט מענטשן פון דעם.

אפילו זיינע חברים וועלן אים זאגן: "אינגערמאן, דו האסט שוין שאדן געהאט אזויפיל געלט, לאז שוין אפ, זעסט נישט אז געלט גייט נישט מיט דיר?! -" לאזט ער נאכאלץ נישט אפ זיין ווילן, ער רעדט ווייטער פון געלט, אפילו די גאנצע זאך האט נישט קיין זין ביי אים.

שבת קודש פרשת תולדות, שנת תשפ"ג לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מצשיות', מעשה יג, די מעשה פון די זיבן בעטלערס.

אין קורצן פון פריער

דער רבי דערציילט, עס איז אמאל געווען אז מען האט געדארפט אנטלויפן פון א מדינה, בשעת מען איז אנטלאפן איז פארלוירן געווארן אין א וואלד צוויי קליינע קינדער, א אינגל און א מיידל פון פיר פינגער, די קינדער האבן נישט געהאט קיין עסן, האבן זיי געשריגן און געוויינט צום אייבערשטן.

האט דער אייבערשטער רחמנות געהאט אויף זיי און געשיקט א בלינדער בעטלער, ער האט זיי געגעבן ברויט, די קינדער האבן געבעטן פונעם בעטלער אז זיי ווילן מיט גיין מיט אים, האט דער בעטלער געזאגט אז ער וויל זיי נישט מיט נעמען, ער האט זיי געבענטשט אז זיי זאלן זוכה זיין צו זיין אזוי ווי אים, ער האט איבער געלאזט אביסל ברויט און אנוועק געגאנגען פון זיי. ווען די ברויט האט זיך אויסגעלאזט האבן די קינדער ווידער געוויינט און געשריגן צום אייבערשטן, האט דער אייבערשטער זיי נאכאמאל געשיקט א בעטלער.

אזוי האט זיך די מעשה איבער גע'חזר'ט זיבן מאל, יעדעס מאל איז געקומען אן אנדערע בעטלער; א בלינדער, א טויבער, איינער וואס שטאמפלט זיינע רייד, מיט א קורמע האלז, מיט א הויקער, אן הענט און אן פיס.

דערנאך האט זיך דאס ברויט ווידער אויסגעלאזט, האבן זיי זיך געמאכט גרויסע טארבעס און צוזאמען מיט אנדערע בעטלערס ארוםגעגאנגען נאך געלט. איינמאל איז געווען א גרויסער ריד אין א גרויסע שטאט זענען אלע בעטלערס - אויף די צוויי קינדער - אהין געגאנגען, האט מען דארט אנגעהויבן שמועסן אז מען זאל משדף זיין די צוויי קינדער, ווי נאר מען האט אנגעהויבן רעדן דערפון איז דער שידוך געשלאסן געווארן.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

און זיי האבן דארט גימאכט חתונה די קינדער, און זיי האבן זיי נישטעמט א חופה, און זיי זענען דארט זייער זייער פריילעך גווען, און די חתן בלה זענען אויך זייער פריילעך גווען. האבן זיך חתן בלה אנגעהויבן צו דערמאנען, די חסדים וואס השם יתברך האט מיט זיי גיטאן, אז זיי זענען גווען אין ווארד. און זיי האבן אנגעהויבן צו וויינען, און האבן זייער גיבענקט, ווי נעמט מען דא דעם ערשטן בעטלער, דעם בלינדן, וואס ער האט אונז גיבראכט ברויט אין ווארד.

מען קען פון דעם נישט ארויסגיין, מען רופט דאס "אדיקשן", עס איז אַבער דא איין זאך וואס קען צעברעכן זיין אדיקשן, אז דו וועסט יעדן טאג בעטן א קליינע תפילה: "הייליגער באשעפער איה וויל דאס נישט טון, איה בין אדיקטעט צו דעם, אַבער איה וויל עס נישט טון", און מען זאגט פאר'ן אייבערשטן דעם אַמת אז מען וויל עס נאך יא טון אַבער: "איה ווייס נישט פארוואס איה וויל עס טון, העלף מיר איה זאל איין טאג דאס נישט וועלן טון, העלף מיר איה זאל איין טאג וועלן זיין גוט".

אפילו נאכ'ן בעטן דעם אייבערשטן זעט מען אז אלעס בלייבט ווי פריער, איה גיי צוריק צו מיינע תאוות און דמיונות, עס זעט אויס ווי עס איז שוין פארפאלן, איה קען נישט ארויסגיין פון מיין אדיקשן, ניין איה ווייטער מיין מויל, איה גיי נאכאמאל בעטן אויף דעם, און איה גיי נאכאמאל בעטן אויף דעם, ביז דער אייבערשטער וועט מיר העלפן.

פארוואס זאל איה גיין אין מקוה?

ווען איה בין געווען א מלמד פלעג איה רעדן צו די קינדער פון דאס גרויסקייט פון גיין אין מקוה, זענען געווען קינדער וואס זענען געקומען פון בעל הבית'שע שטיבער וואס האבן מיר געזאגט: "מיין טאטע גייט נישט אין מקוה, מיין זיידע גייט נישט אין מקוה, זיי נעמען א שאוער און שוין, פארוואס זאל איה גיין אין מקוה?" האב איה זיי געזאגט זיי זאלן בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם.

זענען געווען קינדער וואס האבן מיר צוריק געענטפערט: "ווי אזוי קען איה בעטן דעם אייבערשטן אויף א זאך וואס איה אליינס וויל דאס נישט?" האב איה זיי געזאגט: "דו קענסט בעטן דעם אייבערשטן אז דו זאלסט אנהייבן 'וועלן' גיין אין מקוה", דאס האבן זיי יא מסכים געווען, צו בעטן יעדן טאג דעם אייבערשטן אנצוהייבן וועלן גיין אין מקוה. וואס מיינט איר? ווען זיי זענען בר מצוה געווארן זענען אלע געזאנגען אין מקוה! תפלה האט עס געמאכט.

אז א מענטש בעט יעדן טאג דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר איה זאל וועלן זיין גוט", אפילו עס קוקט אויס אזוי ווייט פון זיין נאטור, - העלפט דאס.

ליב האבן בארד און פיאות

אן ענליכע מעשה האב איה אויף געהאט אמאל מיט א 'בארד'; עס איז געקומען צו מיר א בחור וואס פלעגט זיך שניידן די בארד, ער האט געמיינט אז ער איז מער קיוט אן א בארד... האב איה אים געזאגט: "בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט גיין מיט א בארד", זאגט ער מיר: "עס איז א תפילת שוא ווייל איה וויל דאס נישט", האב איה אים געזאגט: קענסט אַבער בעטן דעם אייבערשטן אז דו זאלסט אנהייבן 'וועלן' גיין מיט א בארד, אפילו יעצט ווילסטו נאכנישט; בעט יעדן טאג דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם העלף מיר איה זאל אנהייבן ליב האבן מיין בארד און פיאות", וואס מיינט איר? עס איז אריבער א יאר צוויי און ער האט א שיינע בארד! איה ווייס נישט ווי אזוי, דאס מיינט 'תפלה', מיט תפלה און השתוקקות קען מען אויס'פועל'ן גרויסע זאכן.

דאס לערנט אונז דער רבי אויס, בעט דעם אייבערשטן יעדן טאג אויף אלע גוטע זאכן, "רבנו של עולם איה וויל לייגן תפילין", "רבנו של עולם איה וויל דאווענען".

דאס איז דער רבי דא מרמז, אז ווי נאר דער חתן פלה האבן אנגעהויבן צו בענקען צו די בעטלעך, צו די הייליגע צדיקים, האב זיי גלייך זוכה געווען אז דער בעטלער האט זיך אנגערופן: "איה בין דא, איה בין געקומען צו ענק אויף דער חתונה", ווי נאר א מענטש הייבט אן צו

די זעלבע זאך דארף מען טון ווען עס קומט צו 'רוחניות'; אַמת אז עס גייט דיך נישט, אַבער פארוואס זאלסטו נישט כאטש 'בענקן' און 'וועלן' טראכטן פונעם אייבערשטן? פארוואס זאלסטו נישט כאטש 'בענקן' און 'וועלן' זיין אן ערליכער איד?!

אינזין האבן דאס דאווענען

די עצה פון בענקען און וועלן זיין גוט קען מען ניצן אפילו ביי עבודות וואס איז זייער ווייט פונעם מענטש, וואס דער מענטש טראכט אז דאס וועט זיכער קיינמאל נישט געשען, צום ביישפיל, אינזין האבן אלע ווערטער פון דאווענען פון אנהייב ביז'ן סוף, דאס איז א זאך וואס אסאך מענטשן זענען מיאוש דערפון, 'קוים וואס איה דאווען, ווי קען זיין איה זאל קענען אינזין האבן די ווערטער?' קענסט אַבער דאס וועלן, פארוואס זאלסטו נישט רעדן פון דעם מיט א חבד ווי אזוי ער האט זוכה געווען צו דעם, אַדער ווי אזוי יענער צדיק האט זוכה געווען צו דעם, וויל עס, בענק צו דעם, חלום פון דעם, טראכט פון דעם.

אויפשטיין חצות

אָדער לְמִשָּׁל דער רבי רעדט פון אויפשטיין חצות (עיני לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קמט, ועוד מקומות), מענטשן זענען זייער מיאוש פון דעם, 'קוים וואס איה דאווען שחרית, מנחה און מעריב, זאל איה נאך אויפשטיין צו חצות?' אַבער בענק כאטש צו דעם, בעט דעם אייבערשטן דערויף: "רבנו של עולם איה וויל אויפשטיין צו חצות, איה וויל זאגן תיקון חצות".

שמירת עינים

די זעלבע זאך איז מיט 'שמירת עינים'; קענסט כאטש וועלן און בענקן צו זוכה זיין צו האבן שמירת עינים. דאס זעט מען ביי דעם פארפאלק, דער חתן און פלה, זיי האבן געבענקט צו דעם בלינדן בעטלער; אפילו איה האב שוין טויזנט מאל געמאכט קבלות זיך אפצוהיטן די אויגן, און עס איז מיר נאכאלץ נישט געלונגען, וויל איה, איה בענק, איה זאג עס פאר'ן אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איה וויל אויף זוכה זיין צו היטן מיינע אויגן".

און אזוי ווי דו הייבסט אן צו בענקן און וועלן - ביסטו שוין זוכה צו דעם, ווי דער רבי דערציילט: "ווי זיי האבן אזוי געבענקט נאך דעם בלינדן בעטלער, דערנווייל רופט ער זיך אן: איה בין דא".

די איינציגסטע זאך איז דער רצון

דער הייליגער רבי זאגט (עיני לקוטי הלכות, אורח חיים, הלכות ברכת המזון, הלכה ד) די איינציגסטע זאך וואס דער אייבערשטער געבט איבער פאר'ן מענטש איז דער 'רצון', דאס ווילן זיין גוט, ווייל דאס עצם לערנען און דאווענען - דאס מאכט דאך דער אייבערשטער אז דער מענטש זאל זוכה זיין דערצו. ווען א מענטש זאגט פאר'ן אייבערשטן: "איה וויל זיין גוט, אפילו עס זעט אויס ווי איה וועל נישט קענען אויספירן מיינע רצונות, וויל איה זיין גוט, איה וויל אויפשטיין צופרי, איה וויל דאווענען, איה וויל לערנען, איה וויל האבן אמונה, איה וויל האבן גוטע חברים, איה וויל זיך היטן מיינע אויגן, איה וויל היטן מיין דיבור, איה וויל נישט שעלטן, איה וויל נישט רעדן חס ושלום קיין מיאוס'ע ווערטער", - פריידט זיך דער אייבערשטער. איי, איה בין נאכאמאל אראפגעפאלן? אַבער איה וויל, איה זאג עס נאכאמאל פאר'ן אייבערשטן.

איין זאך קען צעברעכן זיין אדיקשן

א מענטש קען נישט חלומ'ען צו וואס מען קען זוכה זיין דורך די 'ווילן'; עס איז דא אזויפיל זאכן אין וואס מענטשן זענען אריין געכאפט וואס

צו מיר, פארנוואס האט עס דער אייבערשטער געטון צו מיר? ! ער האט געקייכט פון שמחה! עס האט מיר געגעבן א ציפ אין הארץ, איך געדענק אויך ווען איך בין א חתן געווארן, איך האב אזוי געוויינט פון שמחה, אז דער אייבערשטער האט געהאלפן אז איך בין א חתן געווארן, דער אייבערשטער איז אזוי גוט צו מיר.

איך טראכט צו מיר: 'פארנוואס בין איך שוין אראפ געקומען? איך וואלט געדארפט בלייבן שוועבן אין די לופטן פון שמחה די גאנצע צוויי און צוואנציג יאר, פון דעם חסד וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט מיר אז איך בין חתונה געהאט.

איך קען נישט פארגעסן, נאך מיין חתונה האט דער ברויטן וואס האט געגראמט ביי די חתונה, מיר אהיים געטראגן מיט מיין פלאה פונעם זאל צו די דירה וואס האט זיך געפונען די אנדערע זייט שטאט, האב איך געטראכט צו מיר: 'דער דרייטער האט דאך אויך חתונה געהאט, ער פילט נאכאלץ דאס וואס איך פיל? ! עס זעט נישט אויס; פארנוואס טאקע נישט? די שמחה איז א זאך וואס וועפט אויס? ! איך בין געווארן זייער דערשראקן, איך האב נישט געקענט פארשטיין, וואס געשעט דריי וואכן נאך די חתונה? פארנוואס בלייבט מען נישט די זעלבע פרייליך.

דער ראש ישיבה שליט"א האט געפרעגט דעם פרישן חתן: ווען דו גייסט אין גאס זעסטו עפעס, אדער דו טראכסט נאר פון איין זאך: "ברוך השם איך בין שוין א חתן! ?" בחורים זאגן מיר, די ערשטע פאר טאג וואס מען ווערט א חתן, דארף מען נישט עסן און נישט שלאפן, פון גרויס שמחה.

שמחה פארברענט אלע צבירות

די וואך סוף סדרה שטייט (בראשית כח, ט): "ויגלה עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל וגו', זאגן די הייליגע חכמים (רש"י פרשת וישלח; בראשית לו, א) וועגן דעם רופט מען איר אן 'מחלת', ווייל דריי מענטשן איז דער אייבערשטער 'מוחל' זייערע צבירות, א גר, איינער וואס איז עולה לגדולה, און א חתן ביים חתן.

פארנוואס איז דער אייבערשטער מוחל זייערע צבירות? ווייל די מענטשן זענען זייער פרייליך! דער גר פריידט זיך אז ער איז געווארן א איד, דער וואס איז עולה לגדולה, פריידט זיך אז ער איז ערוועלט געווארן צו זיין פרעזעדענט אדער גאווענער וכדומה, און דער חתן פריידט זיך צו זיין חתונה; שמחה פארברענט אלע צבירות.

מען זעט ווען א חתן קומט אריין צו די חתונה, האט ער עפעס א ליכטיגקייט אויף זיין פנים, מען זעט נישט א מענטש זאל האבן א גאנץ יאר אזא ליכטיגע פנים, מען זעט אז דאס איז עפעס א הייליגע זאך, דאס קומט פון זיין פרייליכקייט, דורך שמחה איז מען זוכה צו מחילת עוונות.

א מתנה פונעם אייבערשטן

מען דארף נאר זען די שמחה זאל בלייבן; מען דארף מען זיך אלץ דערמאנען ווי איך בין געווען אמאל אין וואלד אליין, און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן איך האב געטראפן א שידוך. אלעס ווענדט זיך ווי אזוי מען קוקט דערויף, די רגע מען קוקט אן א זאך ווי א 'מתנה', וועט מען קיינמאל נישט פארגעסן דערפון, און זיכער נישט מזלזל זיין דערין, אבער אז מען קוקט עס אן ווי אן איבריגע זאך, דעמאלט ווערט מען געוועזן דערפון. דערפאר אז מען קוקט אן די ווייב ווי א מתנה פונעם אייבערשטן, ווערט מען נישט גערוועזן, מען זאגט נישט: "דו קענסט איר אוועק נעמען פון מיר? וואס זאל איך טון מיט איר?... ?" ווייל איך ווייס אז דאס איז מיין מתנה פונעם אייבערשטן, מען

בענקען צום אייבערשטן, איז ער גלייך זוכה זיך צו דערנענטערן צום אייבערשטן.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער; דער בלינדער בעטלער רופט זיך צו דער חתן און פלאה:

און איך שענק אייך דרשה גיטא, אז איהר זאמל זיין אזוי אלט ווי איך. ווארן פריער האב איך אייך דאס גיוואונטשן, אז איהר זאמל זיין אזוי אלט ווי איך. היינט שענק איך אייך דאס דאווענע במתנה גמורה דרשה גיטא, אז איהר זאמל זיין אזוי אלט ווי איך.

א ברכה אדער א מתנה

קודם האט ער זיי נאר געהאט געוואונטשן זיי זאלן זוכה זיין צו זיין אזוי אלט ווי אים, וואס דאס - א ברכה פון א צדיק - איז אויך א מורא דיגע זאך, אבער יעצט האט ער זיי דאס געשאנקען במתנה גמורה, אלס דרשה געשאנק.

דאס איז אינטערעסאנט, פארנוואס פינקט נאך די חתונה האט ער זיי דאס געגעבן במתנה גמורה?

נאר ווילאנג א מענטש איז נישט חתונה געהאט איז ער צעבראכן; רוב בחורים און מיידלעך האבן ליב דעם רבי'ן, ווייל זיי זענען צעבראכן. זיי ווילן שוין אנהייבן זייער לעבן, וויפיל מען וועט נאר פרויבירן צו צופרידן שטעלן א בחור און א מיידל, וועט דאס נישט גיין, א בחור און א מיידל דארפן מורא דיגע התחזקות, זיי לויפן שטענדיג נאך די מפיצים פאר אביסל חיזוק, דעמאלט באקומט מען בלויז א 'ברכה' פונעם צדיק. אבער נאך די חתונה, ווען מען איז זיך שוין מסדר, אלעס איז שוין פין און וואויל, ווילסטו נאכאלץ דעם רבי'ן, דו בענקסט נאכאלץ צו זיין גוט, דו דארפסט נאכאלץ די חיזוק פון רבי'ן, דעמאלט באקומט מען דרשה געשאנק במתנה גמורה.

בלייבן שוועבן אין די לופטן

מען דארף אכטונג געבן נאך די חתונה מען זאל נישט פארגעסן די חסדים פונעם אייבערשטן, אז מען איז אמאל געווען צעבראכן און געווארט אויף א שידוך, און דער אייבערשטער האט געהאלפן מען האט חתונה געהאט.

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אנגערויפן צו א תלמיד הישיבה גרו יאיר וואס איז די וואך א חתן: מזל טוב, דו ביסט א חתן געווארן; זאלסט אלץ געדענקן די חסדים וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט דיר.

ברוך השם די וואך האבן מיר געהאט צוויי שידוכים פון תלמידי הישיבה, די הייליגע חכמים זאגן (שפת קה): "אחד מבני חבורה שמת תדאג כל החבורה פולה", ווען עס געשעט א שלעכטע זאך אין א חבורה דארף די גאנצע חבורה תשובה טון, איז דאך זיכער אויב איז דא 'שמחות' אין א חבורה, דארף זיך דער גאנצע חבורה פרייען!

דער חתן זאגט מיר פריער אז ער קען נאכנישט קומען צו זיך פון גרויס פרייד אז ער איז א חתן געווארן, האב איך אריין געטראכט: 'עס איז שוין אריבער צוויי און צוואנציג יאר פון מיין חתונה, פארנוואס בין איך שוין געקומען צו זיך? איך דארף זיך אויך נאך שפירן ווי אין לופטן פון שמחה אז דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז איך האב חתונה געהאט.'

נעכטן איז אריין געקומען צו מיר אין אפיס דער טאטע פון חתן ... גרו יאיר, ער פלאצט אויס אין א געוויין, איך פרעג אים וואס גייט פאר? זאגט ער מיר געשטיקט מיט טרען: "דער אייבערשטער איז אזוי גוט

און נישט איד אריין זאג דאס, נאר איד האב א הפקמה דרויף פון דעם גרויסן אדקער. איד וועל איד דערצייגן א מעשה. (דאס רעט איד דער בלינדער בעטער).

יעצט גייט ער זיי דערצייגן א גאנצע מעשה ווי אזוי דער גרויסער אדלער האט געזאגט אויף אים אז ער איז אלט און יונג.

מיר וועלן זיך דא אפשטעלן, מיט דעם שטיקל ביז אהער קען מען זיך שוין אויף גוט מחיה זיין.

דאס מיינט יאוש

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן בענקען און וועלן זיין גוט, און אפילו איד האלט נאכנישט ביי די זאך, איד קען נאכנישט האבן קיין שמירת עינים, איד קען נאכנישט דאווענען בכונה, איד רעד נאך לשון הרע, וועל איד כאטש בענקען און בעטן דערויף: "הייליגער באשעפער איד וויל דאווענען, העלף מיר איד זאל זיך אפהיטן מיינע אויגן, העלף מיר איד זאל זיך אפהיטן מייין מויל, איד זאל נישט רעדן קיין לשון הרע."

מענטשן פרעגן: פארוואס זענען די ברוסלבע אלץ פאנומען צו רעדן פון 'יאוש', ווער איז זיך דען מניאש? דער ענטפער איז, ווער איז זיך מניאש? - דאס אז דו רעדסט לשון הרע ווייל עס איז נישט מעגליך אנדערש... און מען האט נאך א ראך? צו דעם פון די גמרא (בבא בתרא קסה). אז: "הכל בלשון הרע", דאס מיינט יאוש, פארוואס זאלסטו נישט בעטן דעם אייבערשטן זעדן טאג איין תפילה: "הייליגער באשעפער איד וויל נישט רעדן לשון הרע", "הייליגער באשעפער איד וויל נישט בארעדן קיין מענטשן", "הייליגער באשעפער העלף מיר איד זאל נישט הנאה האבן ווען איד הער עפעס א שלעכטע מעשה אויף א מענטש".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אלץ געדענקען די חסדים פונעם אייבערשטן, און מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".

געבט גוטע ווערטער און נאכאמאל גוטע ווערטער, און אויב מען כאפט א פסק איז עס נישט געפערליך.

נישט קיין כפרת עונות!

פאריגע וואך נאכ'ן שיעור ליל שישי האבן מיר געשמעסט א חידוש (איד ווייס נישט צי דער עולם הערט די שמועסן פון נאכ'ן שיעור, עס איז כדאי אויסצוהערן); ווען די ווייב שרייט מיינט זי גארנישט פערזענליך, זי איז פשוט איבערגעשטרענגט פון די קינדער, עס איז אפילו נישט קיין כפרת עונות! פונקט ווען דיין קליין קינד שרייט: "דאדא טאטי", איז עס אויך כפרת עונות? - ! ניין! ווייל דו ווייסט אז דאס קינד מיינט גארנישט, ער איז נאך א קינד; ווען די ווייב שרייט מיינט זי אויך גארנישט, דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן רסד) די פרויען גיין אריבער אסאך יסורים און אסאך צער; צער העבור, צער הלידה און צער פון מגדל זיין די קינדער, עס איז גארנישט אז זי האט געשריגן אינמיטן אויסוואשן דער ערד: "פארוואס טרעטסטו אריין?!"

אז מען געדענקט א גאנצן צייט אז דאס איז א מתנה, ווארט מען אויס, און עס איז א מחיה.

ארנטליך פאר דעם און פאר יענעם...

מען קען זען מענטשן וואס זענען זייער ארנטליך צו זייער שכנות, למשל, זיי האלטן אפן די טיר ווען זיי קומען אריין אין בנן; איד טו דאס נישט, ווייל אז מען קוקט אן די ווייב ווי א מתנה פונעם אייבערשטן איז מען זייער צופרידן מיט די אייגענע ווייב, מען דארף שוין נישט זוכן צו זיין ארנטליך פאר דעם און פאר יענעם...

דערצייילט דער הייליגער רבי וויטער:

איהר מיינט, אז איד בין א בלינדער, איד בין גאר נישט בלינד, נאר די גאנצע וועלט, מרעפט ביי מיר נישט אן בהרף עין, (דהיינו ווי איין אויגנבליק איבער דעם האט ער א פנים ווי בלינד, ווארן ער טוט נאר קיין שום קוק אין דער וועלט נישט אריין, ווארן די גאנצע וועלט מרעפט ביי איהם נאר נישט אן אפילו ווי איין אויגנבליק, איבער דעם גישקט זיך ביי איהם נאר נישט קיין זעהן, און קיין קוק אין דער וועלט).

ער קוקט נישט אויף די וועלט

דער בלינדער בעטלער האט זיי אנטפלעקט אז ער איז בכלל נישט בלינד, ער קוקט אויס בלינד ווייל ער קוקט נישט אויף די וועלט, ער קוקט נישט וואו עס איז נישט גוט צו קוקן; ער האט נאר געזוכט געזוכט צו קוקן ביי יעדע זאך וואו מען קען ארויס נעמען דערפון עפעס פאר'ן אייבערשטן.

און דער בלינדער בעטלער זאגט זיי:

ווארן איד בין זייער אלט, און איד בין נאך גאר יונג, און איד האב נאך גאר נישט אנגעהויבן צו לעבן, און בין פארט זייער אלט. באלד וועט מען פארשטיין ווי אזוי דאס קען זיין אז ער איז זייער אלט און גאר יונג.

בס"ד

כולל היכל הקודש

בנישואות הדאש ישיבה שליט"א

הגודה והברכה

לידידנו היקר

יואלי מענדלאוויטש שליט"א

שנדב סכום הגון לכוללנו

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370